

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng
Thứ Ba, 29 Tháng 5 Năm 2012 22:11

Hai bợn tin liên quan đến phẫn nộ Việt Nam khiến mọi người phải xúc động.

Trần truông đả giết

Tin M cho biết cô Diane Trần bị bắt quan tòa Texas kết án một ngày tù, sau khi cô đã bị hãm hiếp, một bản án khiến nhiều người phẫn nộ, không riêng gì người gốc Việt Nam. Nếu theo luật công giáo đức, một hãm hiếp sinh trung hãm 17 tuổi phạm tội nghiêm hãm thì phải truy tố cha mẹ. Không hiểu sao hãm thãm pháp luật không đả trừ và quan tòa không nghĩ tới điếu đó? Cha mẹ cô đã ly đả và cả hai bả đi xa, nhãm ng tòa án có quy đả truy nã hãm, trãm c khi bắt tội cô gái nhãm.

Đả luật n cả nãm c M phả i cả m thãm ng hình nh Diane Trần lau nãm c mả t khi đãm c nhà báo phãm ng vãn. Hãm đả đả bày tãm lòng cả m phãm đả i vãn i cô hãm sinh lãm p 11 vãn đả đãm c nhà trãm ng công nhãm thu c hàng xu t sãm c. Hãm đả ký kiãn nghãm xin xóa bãn án cho cô. Cô đả làm hai công viãm đả giúp anh em trong lúc thiãm u cha mãm. Cô nghĩ đãm ngãm i khác trãm c khi nghĩ đãm mĩnh. Diane Trần là tãm m gãm ng cả n mãm n, hy sinh, cho tãm t cả các bãn trãm Việt Nam, đả trong nãm c hay ngoài nãm c hãm theo.

Bợn tin thãm hai cũng khiến mọi người phải xúc động, kể chuyện vãn hai phẫn nộ đả Cãn Thãm đả cam chãm u nhãm c nhãm đả phẫn n đả i cả ng quy đả n cả p đả t. Bà Phạm Thãm Lài và con gái là Hồ Nguyên Thãm y, ngãm đả phãm ng Hãm ng Thãm nh Quãn n Cái Rãng đả bả cả p đả t trãm ng trãm n, không có cách nào khác phả i đả n mãm nh đả t cả a mĩnh ngăn cả n viãm c công ty đả u tãm đả m máy móc đả n san bãm ng đả t. Hai ngãm đả i phãm n phả i tãm khãm a thân đả cho thãm y tình trãm ng cùng quãn n cả a hãm, không có phãm ng tãm n nào chãm ng cả vãn i cả ng quy đả n.

Bà Phạm Thãm Lài, 52 tuổi nói: “Chãm ng tôi sãm c yãm u thãm cô, uãm tãm c quá nên đả mãm t lãm uãm ng thu c sâu tãm tãm đả phẫn n đả i. Giãm mãm con tôi biết làm gì ngoài viãm c lãm t đả, chãm u nhãm c đả phẫn n đả i.” Khi

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dũng

Thứ Ba, 29 Tháng 5 Năm 2012 22:11

---

chiếm đất này, công ty chôn đống uất CIC 8 chôn bãi thiêu hủy cho gia đình bà 500,000 đồng mét vuông. Hiện CIC 8 đang chào bán đất của bà Lại với giá hơn 5 triệu đồng mét vuông. Bà cho biết: “Đất này gia đình tôi bán tiền mua đất cất nhà sinh sống mấy chục năm. (Công ty) CIC 8 tước đoạt giá rẻ ép chúng tôi nhận tiền mà không cho chúng tôi quyền được (thỏa luận giá cả theo thị trường) thỏa thuận mua bán. Chính quyền Quận Cái Răng dùng lực lượng công an cưỡng chế đất giao cho CIC 8.”

Đồng Công Sản hiện đang nhu cầu pháp công cộng của cộng đồng dân tộc ra. Các ngân hàng trở lại suốt rớt thụt cho người ký thác, rồi cho các doanh nghiệp nhà nước vay mà không biết bao giờ trả được. Đó là một cách công cộng tiền của dân cho các cán bộ công sản hàng. Các xí nghiệp quốc doanh chiếm đất quy hoạch không cho doanh nghiệp tranh trong nhu cầu lãnh vực, khi nào cho người tiêu thụ phải mua với giá cao hơn trong một thị trường có doanh nghiệp. Đó cũng là một cách công cộng tiền của dân nuôi các cán bộ bất tài. Đó là những pháp ăn công cộng hình không phải ai cũng nhìn ra. Những công cộng đất của dân, bãi hoàn với giá rẻ mét, rồi bán lại cho các chủ đất, để các ông chủ này khai thác với giá trị cao gấp hàng chục, hàng trăm lần, đó là những pháp ăn công cộng trên người và đời sống họ. Các nhân bản công cộng phải nhìn ra sự thối nát mà chúng ta.

Những người của những nông dân bị công cộng đất đang bùng lên, biến thành hành động. Ông Đoàn Văn Văn của công cộng đất, đã dùng đất chôn đống phẫn nộ. Nhân dân Văn Giang, Đồng Công Sản đang tiếp tục biểu tình phản đối chính sách công cộng đất trong hoàn cảnh suy thoái. Ông công cộng bà Lại không dám dùng vũ khí, đã tìm cách tự tử để bày tỏ thái độ. Hai mẹ con bà Lại không có cách nào khác là phản đối bằng cách tự mình chôn uất.

Một phần bị tước đoạt dĩ phải khổ thân trước công chúng là một điều ai cũng thấy đáng hổ thẹn. Hai mẹ con bà Lại, cô Thủy đã nói họ “chôn uất công cộng đất.” Những đất công cộng của Việt Nam được bán tin này phải hỏi: Ai là những kẻ đáng bị xử nhốt? Ký giả Ông Bút, trên mạng lưới “danlambao.vn” đã trả lời: “Giá như bãi chính quyền Đồng Công Sản Việt Nam có một chút liêm sỉ, vâng, một chút thôi, thì xử nhốt nhà này thu công vụ đồng, không thu công hai trăm thân lỗ ló

này. Đã đang tâm ăn cướp làm gì biết liêm sỉ?”

Những liêu đã lãnh đạo những Công Sản Việt Nam còn chút liêm sỉ để biết chính họ đang nhấc nhả trộm cướp hai phần phẫn nộ của người bạn bè của chúng ta cùng hay không? Nguyễn Tấn Dũng khi lên làm thủ tướng đã lập ra một ủy ban chống tham nhũng, rồi lập nên những thủ tục để người bạn không đi để tham nhũng thì sẽ bị phạt. Những cũng chính Nguyễn Tấn Dũng tạo cơ hội cho những người tham nhũng lập nên một trong những số vụ các công ty Vinashin, rồi Vinalines.

Tội phạm chống, chống của người bạn không biết họ thẹn. Năm 1956, sau vụ Cải Cách Ruộng Đất giết chết hàng trăm ngàn người oan khuất, Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp chết biết người bạn xin lỗi. Luật Sư Nguyễn Mạnh Trường đã nói những trong một phiên họp công khai: “Xin lỗi không phải là một hành động có tính chất pháp lý. Giết người rồi không thể chết xin lỗi rồi xóa đi được.”

Nói những người đánh thép đó, giết người như Nguyễn Mạnh Trường đã chết những vào một Hồ Chí Minh, Trường Chinh, Võ Nguyên Giáp và nhóm lãnh đạo của người bạn mà lên án. Giết hàng trăm ngàn người, đâu có thể xin lỗi rồi xóa? Những tội phạm bạn họ đã đi như không hiểu. Họ không làm gì ngoài việc “sợ a sai.” Nhà văn Lưu Quang Vũ sau này đã viết: “Có những cái sai không thể sợ a được!” Một mạng người chết, bị giết trong oan khuất, làm sao sợ a sai cho người bạn được? Nếu không đưa ra một phạm ra trước công lý thì còn đâu là luật pháp và tinh thần trách nhiệm?

Khi nói những hành động “xin lỗi” của Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp, những người bạn hai lần liên tiếp, “Xin lỗi không phải là một hành vi pháp lý. Giết người rồi không thể chết xin lỗi mà xóa;” hành động của Nguyễn Mạnh Trường giết người như “nhấn nút của b” vào một tội phạm hàng ngũ lãnh đạo thì đó. Nếu những người bạn này biết họ thẹn thì họ đã gọi những “rửa mặt” bằng cách theo ý kiến của luật sư, báo Quốc Hội của họ một một cuộc đi tra, đưa một số người bạn chịu trách nhiệm ra tòa xét xử. Những chính bạn lãnh đạo của người bạn thì 1956 đã không biết xử họ. Họ đi như tai đất; giết bạn người bạn không hiểu ý. Đám con cháu họ ngày nay làm sao biết họ thẹn?

Báo chí “lời phẫn” trong những bây giờ hay dùng chữ “Dân Oan.” Nói theo người bạn Nguyễn Mạnh Trường, “Dân Oan” cũng không phải là một danh từ pháp lý. Nếu một quốc gia có pháp luật thì chết nói đến những người bạn nhân đi kiện và những thủ tục ăn cướp mà thôi! Dân Oan là một danh từ phân biệt đúng là Dân kêu oan còn trên là Quan bắt làm cha dân. Cải cách Dân Oan, Dân Oan mãi chết chết người bạn thì phong kiến đang sống rồi, một cách các nhà báo kín đáo số nhấc của chết.

Hai câu chuyện phẫn nộ Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng
Thứ Ba, 29 Tháng 5 Năm 2012 22:11

Phạm Thị Lài, Đoàn Văn Vươn, đấng bào Văn Giang, đấng bào Văn Bôn trở thành Dân Oan vì họ không biết kiện cáo vào đâu cả! Luật pháp và đấng đại thì do bọn bù nhìn nghênh gớm và cớ ngờ hào bầy ra phớt lờ quy định của các đấng gia. Dúi cui, doi đấng nếm trong tay cớ ngờ quy định. Tòa án cũng do bọn cớ ngờ quy định sai bởo nết. Nghe phẫn nộ Phạm Thị Lài và Hồ Nguyên Thuyết biết làm cách nào đấng tởn oan ức? Ngoài cách mà nhà báo mớng Ông Bút gớm là “tởn quởn lời mớ t đấng!” Khi cớ n gớm nể lên mà tởn thuyết mình bở t lờ c, ngớ i ta còn mớ t cách là “vắng tở c vào mớ t chúng nó!” Các nhà báo biết gớm n nghe không dám vắng tở c đành quay ra “vắng tở c vào mớ t nhau!” Các tở Sài Gòn Giớ i Phóng, Phạm Nở cùng báo Đấng i Sờ ng và Pháp Luật ở Sài Gòn đang công kích lờn nhau, ông này chớ mớ t ông kia gớm là “Báo Lá Cớ i.” Có báo nào thớ suy nghĩ tở i sao dân oan lờ m thớ hay không? Dân còn chớ u oan khuớ t cho đấng n bao gớm?

Hai bà Phạm Thị Lài và Hồ Nguyên Thuyết cho thớ y phẫn nộ ng cớ a con ngớ i trong lúc “cùng đấng ng,” không có cách gì khác đấng c. Hành đấng ng cớ a họ là mớ t cách xớ mớ ng nớ ng nớ họ n là vắng tở c hoớ c nhớ nớ c bở t vào mớ t băng đấng cớ p đấng t. Bọn ăn cớ p vớ n nín lờ ng làm thính. Trớ c sau họ vớ n họ c theo lờ i Lâu Sờ Đấng c đấng i Đấng ng.

Lâu Sờ Đấng c làm tở tở ng, gớm ng nhớ chớ c thớ tở ng cớ a ông Nguyễn Tấn Dũng bầy gớm. Vào thớ i nhà Đấng ng bên Tàu không có nhớ ng ngân hàng hay xí nghiớ p quớ c doanh đấng xớ p đấng t cho anh em con cháu vào làm chớ tở ch. Cũng không có “Đoàn Thanh Niên Tôn Quân” đấng đấng a con em vào đóng vai lãnh đấng o. Con đấng ng làm gớm u duy nhớ t thớ i đó là làm quan. Sờ Đấng c đã cớ ngớ i em trai đi trớ n thớ Đấng i Châu. Khi tở n em lên đấng ng, Lâu Sờ Đấng c nhớ c nhớ : “Ta vớ n không tài cán gì mà làm đấng n tở tở ng. Chú lờ i sớ p sớ a đi làm đô đấng c Đấng i Châu. Nhà mình gớm u sang quá, ngớ i ta sớ ghét. Chú nghĩ phớ i làm thớ nào?”

Ngớ i em đáp: “Đấng anh bở t lo lờ ng, tở nay trớ đấng nớ u có ai nhớ nớ c bở t lên mớ t, em cũng cớ lờ nhớ không biết, tở mình chùi mớ t lờ y là xong.” Lâu Sờ Đấng c đấng y em: “Chính vì thớ mà ta lo đấng y. Ngớ i ta nhớ nớ c bở t đấng y mớ t tở c là họ thù oán mình. Nớ u chú lờ i chùi mớ t đi thì chớ khi n ngớ i ta tở c thêm. Nớ c bở t nhớ lên mớ t thì dù mình không chùi tở nó cũng sớ khô. Sao không cớ vui vớ coi nhớ không có gì cớ?” Ông em cúi đấng u nhớ n lờ i: “Xin nghe lờ i chớ giáo cớ a anh!”

Bao nhiêu đoàn nông dân lờ p lờ p biớ u tình phẫn nộ kháng bọn ăn cớ p đấng t. Mớ i biớ u ngớ , mớ i lờ i kêu than là mớ t bãi nớ c bở t nhớ vào mớ t đấng Cớ ng sớ n. Bao nhiêu bọn trở viớ t lên mớ ng đã phớ nhớ , nguyớ n rớ a bọn tham những cớ p ngày. Ngớ i dân đang nhớ nớ c bở t vào mớ t tở c hàng ngũ lãnh đấng o đấng ng và nhà nớ c. Nghe đấng lãnh tở này không họ có khái niớ m nào vớ danh đấng , vớ trách niớ m. Họ không họ biớ t xớ u họ.

Hai câu chuyện phở ở Việt Nam

Tác Giả: Ngô Nhân Dụng

Thứ Ba, 29 Tháng 5 Năm 2012 22:11

Cô Diane Trän mới 17 tuổi nhưng đã có ý thức về danh dự cho nên cô đã biết chia sẻ công sức hỗ trợ công việc gia đình. Khi chuyện cô ra tòa lên báo, lên đài, cô ân hận đã làm xấu mặt cả cha và mẹ; chuyện thì cô luôn kính yêu cha mẹ. Diane Trän là một phở ở Việt Nam đáng kính trọng. Bà Phạm Thị Lài và cô Hồ Nguyên Thủy là những phở ở Việt Nam đáng ngưỡng mộ và cần được mọi người biết ơn và chung lòng biết ơn các công nhân. Các bạn sinh viên, học sinh được tin tức về những người như, người như đó, thì nghĩ mình phải làm gì để được hạnh phúc làm người Việt Nam.